

»Ata, še nikdar te nisem imel tako rad kot danes, ker si me ubogal. Tako je prav: Oče mora skupno z družino hoditi k sv. obhajilu.«

Kaj mislite, ljubi otroci, zakaj sta se Jožko in Jezušček tako razumela. Naj vam razodenem to skrivnost: Jožko si je ohranil krstno nedolžnost in čistost neomadeževano. Zato so se nad njim izpolnile Jezusove besede: Blagor čistim v srcu, zakaj ti bodo Boga gledali. (Dalje.)

Mirko Kunčič:

Vihravi jezdec.

Stol zajahal je Andrejček:

»Hopla hop, konjiček!

*Brž ponesi v daljno mesto
me, kjer je moj striček.*

*Z vsem najboljšim, kar premore,
on nama postreže:
tebi z ovsem, meni torte
velik kos odreže.*

Ali bova se mastila!

*Dirjaj na vso moč,
moj konjiček, da dospeva
v mesto še pod noč.«*

*Stol zajahal je Andrejček,
reklo je: štrbunk! —
in na tleh vihravi jezdec
ležal je poln bunk...*

Marija Kmetova:

Živ—žav.

(Konec.)

Mama hoče pravkar vstati, pa se Blažek zbudi, na široko razpre oči in reče:

»Mama, tisti konj je kriv, veš.«

»Kako ti je, Blažek? Imaš vročico?« Položi mu roko na čelo. »Menda je nimaš,« zamrmra potolažena. »Pa ni konj nič kriv, veš,« nadaljuje, »ti sam bi bil moral paziti.«